

Το βιβλίο-απολογία της ντροπής

Εν μέσω αντιδράσεων, έντονης συζήτησης που έφτανε σε αρκετές περιπτώσεις τα όρια της παραπολιτικής, αλλά και εν μέσω έντονης ανησυχίας για τις μελλοντικές σχέσεις μεταξύ των στελεχών του ΠΑΣΟΚ, ο Κώστας Σημίτης επιχείρησε την πρώτη του ουσιαστική πολιτική παρέμβαση στο πολιτικό γίγνεσθαι του τόπου.

Του ΣΩΤΗΡΗ ΜΠΟΛΑΚΗ

**Ο Κ. Σημίτης
δεν είδε τίποτα,
δεν έκανε
τίποτα, αλλά
τα έδωσε όλα**

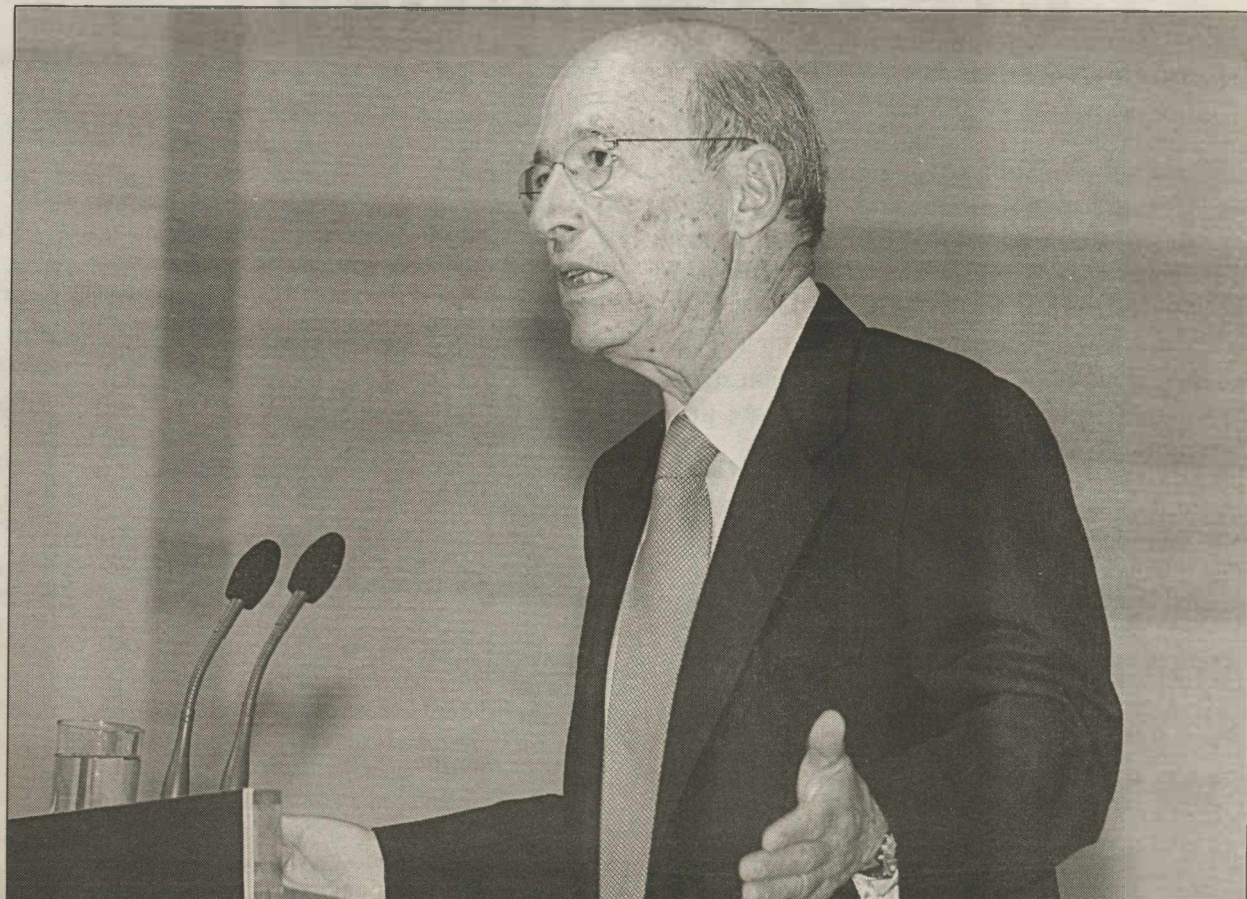
Η παρουσίαση του βιβλίου του πρώην πρωθυπουργού ήδη από την προδημοσίευσή του προκάλεσε έντονο αναβρασμό που έφθασε μέχρι τη γειτονική χώρα με συνεντεύξεις και δηλώσεις των Τούρκων αξιωματούχων και στρατιωτικών. Στο εσωκομματικό πεδίο η κατάσταση θυμίζει τις πρώτες ημέρες της αλλαγής στην ηγεσία του κόμματος αλλά και την μετά την εκλογική ήττα του ΠΑΣΟΚ τον Μάρτιο του 2004.

Ήδη, αρκετά στελέχη είτε από το εκσυγχρονιστικό μπλοκ είτε και από το παπανδρεϊκό στρατόπεδο εκφράζουν την ανησυχία τους για έναν νέο κύκλο εσωστρέφειας στο κόμμα, αυτή τη φορά όμως με τα νεύρα όλων να τεντώνονται πολύ περισσότερο.

Βαριά σκιά

Αυτό γιατί η συζήτηση που αναπτύχθηκε κυρίως στον κεντρικό Τύπο για την απόδοση ευθυνών για τα λάθη της οκταετίας, για την υπεράσπιση του έργου Σημίτη αλλά και για την ενόχληση του Γιώργου Παπανδρέου από το άδειασμα της επικοινωνιακής τακτικής και της αντιπολιτευτικής του στρατηγικής τόσο προεκλογικά όσο και τώρα από τον προκάτοχό του ρίχνουν βαριά σκιά στην οποία προσπάθεια έκανε ο Γιώργος Παπανδρέου να αναστρέψει το εις βάρος του κόμματός του κλίμα από το αμαρτωλό παρελθόν της προηγούμενης διακυβέρνησης.

Και όμως, η προσπάθεια του Κώστα Σημίτη να υπερασπιστεί το έργο του με μια καταγραφή της δικής του ιστορίας στο κόμμα και στο τιμόνι της χώρας λέγοντας τη δική του αλήθεια αποδεικνύει ότι ο πρώην πρωθυπουργός είναι αποφασισμένος να αναλάβει όλο το βάρος της υπεράσπισης του προφίλ του αλλά και να διατηρηθεί ενεργός στην πολιτική σκηνή. **Όμως, ο κ. Σημίτης δεν είναι δίκαιος στα όσα γράφει ή δεν γράφει για πρόσωπα και κατα-**

στάσεις που ο ίδιος φέρει μεγάλο μέρος της ευθύνης.

Ο κ. Σημίτης, για παράδειγμα, δεν γράφει για τη συμβολή του Κώστα Λαλιώτη στην ανάδειξη του στην Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΠΑΣΟΚ ή για το φιάσκο του ανοίγματος του Ασφαλιστικού. Δεν γράφει όμως και για τη συμβολή του Γιώργου Παπανδρέου στην ανάδειξη του στην ηγεσία του κόμματος, κάτι που φέρεται να έχει ενοχλήσει και προσωπικά τον πρόεδρο του ΠΑΣΟΚ.

Οι αντιδράσεις

Οι αντιδράσεις που υπήρξαν και το άδειασμα που έκαναν πρώην υπουργοί και κορυφαίοι στον πάλαι ποτέ ισχυρό άνδρα της Χαριλάου Τρικούπη αποδεικνύει ότι η περίοδος εκείνη έχει μάλλον περάσει ανεπιστρεπτή και ότι η άποψη ότι ο κ. Σημίτης διεκδικεί ρόλο επιτίμου στο ΠΑΣΟΚ είναι μάλλον και η πιο κατάλληλη να περιγραφούν οι προθέσεις του πρώην πρωθυπουργού.

Σε κάθε περίπτωση, όλοι γνωρίζουν ότι οι σχέσεις του με συγκεκριμένα συμφέροντα που τον στήριξαν είναι πολύ στενές και είναι επίσης γνωστό ότι τα συμφέροντα αυτά επιθυμούν να διατηρήσουν την επιρροή τους σε ένα κόμμα εξουσίας.

Πάντως, αρκετοί υποστηρίζουν ότι αυτό το βιβλίο ήταν μόνον ένας πρόλογος και ότι θα ακολουθήσει και άλλο βιβλίο, γιατί ο πρώην πρωθυπουργός σε αυτήν την έκδοση ξέχασε να γράψει ή να αναφερθεί σε ορισμένα μελανά κεφάλαια της πρωθυπουργίας του, όπως είναι η φούσκα του Χρηματιστηρίου, αλλά και γιατί ήθελε, υποστηρίζουν οι πιο υποψιασμένοι, να προλάβει τη χρονική

συγκυρία, δηλαδή, την προεκλογική περίοδο των δημοτικών εκλογών. Ο Κ. Σημίτης είχε επιλεκτική μνήμη σε αυτήν την έκδοση, είπαν πολλοί αναλυτές, καθώς, ενώ αποδίδει όλη την ευθύνη της ήττας του 2004 στο ότι το επιτελείο του Γιώργου Παπανδρέου δεν προέβαλε το έργο της διακυβέρνησής του, καρφώνοντας στην ουσία τον διάδοχό του, παραλείπει ωστόσο να αναφερθεί στην «υπόθεση Πάχτα» και το Πόρτο Καρράς, που δικαίωσε την κριτική της Ν.Δ. και την επιλογή του Κώστα Καραμανλή να τον χαρακτηρίσει «αρχιερέα της διαπλοκής».

Πάντως, αξίζει να σημειωθεί ότι ήδη από το 2001 ο κ. Σημίτης ήταν ανήμερος για την επικείμενη ήττα, η οποία χρόνο με τον χρόνο έπαιρνε διαστάσεις πανωλεθρίας, με τις δημοσκοπήσεις να δίνουν διαφορά υπέρ της Ν.Δ. της τάξεως του 9% με 12%.

Μόνον όταν ο κ. Σημίτης έλαβε τα μηνύματα των Βουλευτών που τον προειδοποιούσαν «ότι, αν δεν φύγει μόνος του, θα τον διώξει η κοινωνία» αποφάσισε να δρομολογήσει τη διαδοχή του. Ο κ. Σημίτης όμως και σε αυτήν την περίπτωση εμφανίζεται ιδιαίτερα επιεικής με τον εαυτό του και ξεχνά να αναφέρει ότι από μια παταγώδη ήττα το ΠΑΣΟΚ τελικώς με τον Γιώργο Παπανδρέου οδηγήθηκε σε μια απλώς βαριά ήττα. Πώς λοιπόν να μην είναι χολωμένος ο κ. Παπανδρέου με τον προκάτοχό του;

Ακόμη και η προσπάθειά του να αποποιηθεί τις ευθύνες του από τον εθνικό όλεθρο της κρίσης των Ιμίων στην ουσία και αυτό του γύρισε πίσω, καθώς ο τότε ναύαρχος Λυμπερής, στον

οποίο απέδωσε το σύνολο των ευθυνών, ήταν επιλογή του και μάλιστα μέλος της Κ.Ε. του ΠΑΣΟΚ.

Οι σχέσεις πάντως Γ. Παπανδρέου και Κ. Σημίτη βρίσκονται σε οριστικό σημείο για την ώρα, ωστόσο ήδη συνεργάτες και των δύο τονίζουν ότι θα επιχειρηθεί να αναστραφεί η αρνητική εικόνα, ενώ ήδη υπάρχει μια τάση οι τόνοι να πέσουν άμεσα.

Πάντως, ήδη έχουν πέσει ιδέες στο τραπέζι για το πώς θα εκτονωθεί η κατάσταση, ενώ δεν αποκλείεται, σύμφωνα με πληροφορίες, και η επανάληψη του δείπνου στο «Μπέρδεμα» στην Κηφισιά.

Προβληματισμένοι

Σε κάθε περίπτωση, επαληθεύεται η «ΧτΚ», που από την ημέρα της αλλαγής στην ηγεσία του κόμματος έως και σήμερα έχει σημειώσει ότι η πορεία του κ. Παπανδρέου στην κορυφή του Κινήματος θα γίνεται ολοένα και πιο δύσκολη, γιατί, εκτός από τους εκσυγχρονιστές, τους αποκλεισμένους και τους κορυφαίους του κόμματος, έχει να αντιμετωπίσει και τον προκάτοχό του, ο οποίος πλέον αναμένεται να παρεμβαίνει συχνότερα.

Παράλληλα, σύμφωνα με πληροφορίες, το επιτελείο του κ. Παπανδρέου είναι έντονα προβληματισμένο για το πώς θα προχωρήσει η πολιτική του και ο στρατηγικός του σχεδιασμός. Μάλιστα, ο προβληματισμός των συνεργατών του προέδρου εντείνεται ακόμη περισσότερο, όταν συνυπολογιστεί ότι μπροστά στις επιθέσεις που θα δεχθεί στο εσωκομματικό πεδίο ο Γιώργος Παπανδρέου δεν είχε ακόμη καταφέρει να υποστηρίξει την πολιτική του.

Οι πράσινες προμήθειες στα εξοπλιστικά

Του ΔΗΜΗΤΡΗ ΠΕΡΡΟΥ

Τα τραγικά λάθη και οι παραλήψεις των κυβερνήσεων Σημίτη στα εξοπλιστικά προγράμματα των Ενόπλων Δυνάμεων και κυρίως στην αγορά μαχητικών αεροσκαφών για την ενίσχυση της Πολεμικής Αεροπορίας αναδείχθηκαν από τον υπουργό Εθνικής Άμυνας Σπύλιο Σπηλιωτόπουλο κατά την ενημέρωση που έκανε στα μέλη της αρμόδιας Επιτροπής της Βουλής σχετικά με την προμήθεια των σαράντα (40) νέων F-16 με διακρατική συμφωνία από τις ΗΠΑ.

Μόνο για προμήθειες ενδιαφέρονταν οι κυβερνήσεις του Κ. Σημίτη

Το βιβλίο

Η αντιπάθεια του Κώστα Σημίτη προς τις Ένοπλες Δυνάμεις, όπως αυτή εκφράζεται και μέσα από τις σελίδες του νέου βιβλίου του, είχε μετουσιωθεί τα χρόνια της διακυβέρνησής του σε πλήρη απαξίωση των εισηγήσεων της στρατιωτικής ηγεσίας προς την πολιτική ηγεσία για τις πραγματικές ανάγκες των Ενόπλων Δυνάμεων.

Η απραξία των κυβερνήσεων ΠΑΣΟΚ πριν από τα τραγικά γεγονότα των Ιμίων το 1996, που είχε συντελέσει στη συντριπτική υποβάθμιση της αναλογίας δυνάμεων εις βάρος της χώρας μας, οδήγησε στον πανικό των υπερεξοπλισμών από το 1996 και μετά. Οι κυβερνήσεις Σημίτη διαχειρίστηκαν εκατοντάδες δισεκατομμύρια δραχμές για την ενίσχυση των Ενόπλων Δυνάμεων και όμως σε καμία περίπτωση τα αποτελέσματα δεν ήταν τα επιθυμητά για τη θωράκιση της άμυνας της χώρας.

Τα 60 μαχητικά

Χαρακτηριστικός ήταν ο τρόπος με τον οποίο λειτουργήσαν οι κυβερνήσεις Σημίτη στην αγορά 60 μαχητικών που ανακοινώθηκε το 1999. Τα στοιχεία που κατατέθηκαν στην αρμόδια Επιτροπή της Βουλής την εβδομάδα που μας πέρασε είναι άκρως αποκαλυπτικά για τη νοοτροπία που επικρατούσε τότε.

Συγκεκριμένα, την περίοδο αμέσως μετά την κρίση των Ιμίων η τότε κυβέρνηση προέβη σε αξιολόγηση μαχητικών αεροσκαφών για την προμήθειά τους. Η αρμόδια επιτροπή της Πολεμικής Αεροπορίας επέλεξε ως καταλληλότερο αεροσκάφος το F-15H της εταιρείας BOEING.

Η κυβέρνηση όμως του ΠΑΣΟΚ ανακοίνωσε το 1999 την απόκτηση 50+10 αεροσκαφών 3ης γενιάς F-16C/D Block 52+ και 15 αεροσκάφη Mirage 2000-5, καθώς και τον εκσυγχρονισμό 10 αερο-

σκαφών Mirage 2000, σε αντίθεση με τις εισηγήσεις της Πολεμικής Αεροπορίας.

Μάλιστα, τότε υπήρξαν έντονες συγκρούσεις μεταξύ πρωθυπουργού και του υπουργού Άμυνας Άκη Τσοχατζόπουλου για το σκεπτικό της απόφασης του ΚΥΣΕΑ.

Τα F-16 αποκτήθηκαν με διακρατική συμφωνία που προέβλεπε μια ελάχιστη προκαταβολή της τάξεως του 2%, ενώ τα Mirage 2000-5 με εμπορική συμφωνία και προκαταβολή που έφτασε το 50%.

Τα νέα F-16

Όπως ανέφερε και ο κ. Σπηλιωτόπουλος στην Επιτροπή της Βουλής, «με τα νέα F-16 δεν προβλέφθηκε καμία πίστωση για την αγορά όπλων, παρά μόνον ορισμένος αριθμός βλημάτων AMRAAM και IRIS-T. Όλα τα υπόλοιπα όπλα που παραγγέλθηκαν ήταν από πιστώσεις που είχε προβλέψει η κυβέρνηση Μητσοτάκη και που προοριζόνταν για τα αεροσκάφη Block 50. **Ας μην ξεχνάμε επίσης, συνέχισε ο κ. Σπηλιωτόπουλος, «ότι το 2000 επί υπουργίας Άκη Τσοχατζόπουλου το υπουργείο Εθνικής Άμυνας εκινείτο προς την κατεύθυνση αγοράς συστήματος αυτοπροστασίας για τα F-16 από τρίτη χώρα, με αποτέλεσμα να οδηγηθούμε σε τεχνικά αδιέξοδα και διπλωματικές περιπέτειες».**

Σύμφωνα με τον κ. Σπηλιωτόπουλο, ο τρόπος υλοποίησης της προμήθειας συστήματος αυτοπροστασίας για τα F-16 Block 52+ αποφασίσθηκε να γίνει με απευθείας ανάθεση στην EAB, η οποία πρότεινε το σύστημα της εταιρείας που είχε τη χαμηλότερη βαθμολογία της Επιτροπής Εμπειρογνομώνων. Επίσης, πρέπει να επισημανθεί ότι η βασική απαίτηση της Πολεμικής Αεροπορίας ήταν το σύστημα να είναι ενσωματωμένο και πιστοποιημένο για τα αεροσκάφη να παραδοθεί μαζί με αυτά, κάτι που δεν πραγματοποιήθηκε.

2 χρόνια

Έπειτα από δύο και πλέον χρόνια καθυστέρησης, ο επόμενος υπουργός Άμυνας Γ. Παπαντωνίου, μπροστά στο αδιέξοδο που είχε δημιουργηθεί, αναγκάστηκε να ανατρέψει την απόφαση του προκατόχου του οδηγώντας την προμήθεια του συστήματος αυτοπροστασίας προς το σύστημα ASPIS έπειτα από απόφαση του ΚΥΣΕΑ.

Όμως και αυτός επέλεξε την αγορά του μέσω εμπορικής διαδικασίας και όχι όπως θα έπρεπε μέσω διακρατικής οδού, «που διασφάλιζε την απόλυτη διαφάνεια», όπως είπε χαρακτηριστικά ο κ. Σπηλιωτόπουλος. **Την ίδια ώρα, η απευθείας ανάθεση στον κατασκευαστή με εμπορική σύμβαση απόκτησης**

15 Mirage 2000-5 και εκσυγχρονισμού άλλων 10 ανήλθε στο ύψος του 1,205 δισ. ευρώ. Μαζί με τα αεροσκάφη παραγγέλθηκαν όπλα (βλήματα MICA και SCALP) αξίας 420 εκατ. ευρώ.

Τον Δεκέμβριο του 2003, λίγους μήνες πριν από τις εκλογές και ενώ ήταν ήδη γνωστά τα προβλήματα που είχαν παρουσιασθεί στα συγκεκριμένα μαχητικά, παραγγέλθηκε πρόσθετος αριθμός βλημάτων MICA και SCALP αξίας 2.220 εκατ. ευρώ.

Μάλιστα, όπως τόνισε ο κ. Σπηλιωτόπουλος, «οι προκαταβολές για τα βλήματα αυτά, της τάξεως του 30%, καθορίσθηκε να δοθούν τον Φεβρουάριο του 2005, με την ανάλογη φυσικά επιβάρυνση στην τιμή».

Πρόσθεσε επίσης ότι «αντιθέτως, δεν παραγγέλθηκε κανένα όπλο για τα F-16. Γιατί; Μήπως επειδή τα όπλα των Mirage ήταν από εμπορικές συμβάσεις, ενώ τα όπλα των F-16 από διακρατικές συμφωνίες;».

Πού είσαστε

Καταλήγοντας, χαρακτηριστικά είναι τα ερωτήματα που έθεσε στους Βουλευτές της αξιωματικής αντιπολίτευσης ο υπουργός Εθνικής Άμυνας Σπύλιος Σπηλιωτόπουλος:

- Πού είσαστε έξι χρόνια πριν και τι είπατε για τις τότε ανακοινώσεις και αποκλίσεις ακόμη και μεταξύ διαδοχικών ΚΥΣΕΑ;
- Έχει αποκτηθεί ποτέ μαχητικό αεροσκάφος από τις κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ σύμφωνα με τα αποτελέσματα αξιολογήσεων της Πολε-

μικής Αεροπορίας;

- Υπήρξε συμφωνία μεταξύ ΥΕΘΑ και πρωθυπουργού για τα αποκτούμενα μαχητικά αεροσκάφη στις τελευταίες αγορές του ΠΑΣΟΚ;
- Ποιος ο λόγος των μακροχρόνιων διαπραγματεύσεων για την απόκτηση μαχητικών αεροσκαφών από το ΠΑΣΟΚ, όταν ποτέ δεν πετύχαμε καλύτερη τιμή από άλλες χώρες;
- Με την εκταμίευση των χρημάτων και όρων ποιας συμβάσεως προμηθευτήκαμε τα όπλα που χρησιμοποιούν σήμερα τα F-16 που αγόρασε το ΠΑΣΟΚ;
- Ποιος διαμόρφωσε τη σημερινή σύνθεση του στόλου της Π.Α. και γιατί το 1999 τα F-16 θεωρήθηκαν κατάλληλα και φθηνά και σήμερα τυφλά, άχρηστα και άοπλα;

Οι διαδικασίες

Είναι χαρακτηριστικό ότι οι Βουλευτές της αξιωματικής αντιπολίτευσης σε καμία περίπτωση δεν θέλησαν να εκτεθούν υπερασπιζόμενοι τις διαδικασίες που ακολούθησαν οι δικές τους κυβερνήσεις σε ανάλογα εξοπλιστικά προγράμματα για την Πολεμική Αεροπορία.

Ακόμη και ο τότε υπουργός Άμυνας Άκης Τσοχατζόπουλος αρκέστηκε να αναφερθεί γενικώς στη διασφάλιση του δημοσίου συμφέροντος, ενώ ο διάδοχός του στο υπουργείο Άμυνας Γιάννος Παπαντωνίου, αν και εκείνη την ημέρα βρισκόταν στη Βουλή, δεν έκανε καν τον κόπο να παραστεί στη συνεδρίαση της Επιτροπής Εξωτερικών και Άμυνας.

Μας το παρουσίασαν σαν τον «σύγχρονο Παρθενώνα». Μας διαβεβαίωσαν ότι πρόκειται για μεγαλειώδες έργο και, το κυριότερο, για τόσο ασφαλές, που ακόμη και σε περίπτωση σεισμού δέκα Ρίχτερ (κουνήσου απ' τη θέση σου!) δεν πρόκειται να... κουνηθεί ούτε μία από τις εξακόσιες πενήντα εκατομμύρια (μήπως και περισσότερες;) βίδες του.

Ο λόγος για το Ολυμπιακό στέγαστρο Καλατράβα. Κλείσαμε λοιπόν αυτά στο κόστος κατασκευής του (μας στοίχισε αισίως... μόλις 120 δισεκατομμύρια δραχμές!), μάτια και μύτες στους αμέτρητους τόνους Ολυμπιακής σκόνης που σήκωσε η θεμελίωσή του, βιώσαμε μαζί με την Πολιτεία και τη μεγάλη αθλητική οικογένεια την προσμονή και την αγωνία για το αν θα προκάμει τελικά να «κουμπώσει» την καιρία στιγμή (στο παρά πέντε) η πολυδιαφημισμένη υπέρλαμπρη «ομπρέλα» του, που αποτέλεσε και το σημείο αναφοράς της Ολυμπιάδας της Αθήνας. Και όταν επιτέλους τα γυαλιστερά «ατσαλένια» του τόξα ενώθηκαν, είπαμε «Δόξα τω θεώ» που δικαιώσε την έμπνευση του Σεβιλιάνου αρχιτέκτονα, τους κόπους των χιλιάδων εργατών, ου μην αλλά και την υπεροχή μας ως λαού, που μπορεί να μη δύναται, αλλά στον βωμό της εθνικής του υπερφάνειας είθισται να πληρώνει αλόγιστα τον λογαριασμό.

Είχαμε δεν είχαμε λοιπόν, το αποδεχθήκαμε το «όγδοο θαύμα» του πανάκριβου Σαντιάγκο Καλατράβα, προσκυνώντας όχι μόνο την αρχιτεκτονική του έμπνευση αλλά και... τα πόδια, θαρρείς και ήταν αλειμμένα με μερέντα ή λες και μας το πρόσφερε τζάμπα το έργο. Και παρόλο που σύμφωνα και με την ετυμολογία της ΔΟΕ το στέγαστρο θα μπορούσε να μην ήταν τόσο οδυνηρά δαπανηρό -

Άποψη

Της ΝΙΝΑΣ ΒΛΑΧΟΥ

Καλα-τράβα και πλήρωνε...

ας όφονται γι' αυτό οι τότε... ΠΑΣΟΚράτορες που το ξεκίνησαν με προϋπολογισμό 80 δισ. για να το φθάσουν στα 120, διασπορώντας για τη... λεπτασία στις τσέπες των Ελλήνων φορολογούμενων - το κατάπιε αδιαμαρτύρητα το... κώνιο. Και φθάσαμε ενάμιση χρόνο μετά, σήμερα, για να ακούσουμε ότι ούτε λίγο ούτε πολύ ότι «κρέμασε η στέγη Καλατράβα!». Η στέγη λοιπόν των Ολυμπιακών και αθλητικών μας ονείρων έρχεται να μας αφήσει το όνειρο... άστεγο με την είδηση-βόμβα, σύμφωνα με την οποία και ύστερα από παραγγελθέν από τη νυν κυβέρνηση πόρισμα της διεθνούς κύρους εταιρείας επιθεώρησης «Γκερμάνισερ Λούντ» παρουσιάζει αποκλίσεις από τις προδιαγραφές της, πιθανότητα διάβρωσης μέρους της κατασκευής και κενά στις τέσσερις βάσεις έδρασης των τόξων, που χρήζουν... θεραπείας.

Το πόρισμα που μόλις έγινε γνωστό δεν είναι ωστόσο τρωινό, αφού πρωτοπαρουσιάστηκε τον Δεκέμβριο του 2004 στο υπουργείο Πολιτισμού, κάτι που επιβεβαιώθηκε και από τη Φάνη Πάλλη-Πετραλιά, η οποία δήλωσε πάντως ότι η κατασκευή ελέγχεται πλήρως και πως το κάθε κομμάτι του στεγαστρού βρίσκεται υπό απόλυτο έλεγχο.

Δεν λέμε ότι δεν εμπιστευόμαστε τις δηλώσεις της πετυχημένης άλλωστε στο έργο της υπουργού.

Το θέμα είναι όμως ότι δύο χρόνια μετά τις εκλογές που έβαλαν το ΠΑΣΟΚ στο περιθώριο συνεχίζουν να έρχονται στο φως σημαντικές παραλείψεις, προβλήματα και ενδεχόμενοι κίνδυνοι που μας άφησαν «παρακαταθήκη» οι ανεύθυνοι εκφραστές της... εκσυγχρονιστικής πολιτικής.

Αυτοί οι ίδιοι που σήμερα στρουθοκαμηλίζουν τα εγκληματικά τους ανομήματα μιλούν για «ανεπαρκή κυβέρνηση» επιδιόμενοι στο... σπορ της σκληρής αντιπολίτευσης για ψύλλου πήδημα. Γιατί, ως γνωστόν, η επίθεση είναι η καλύτερη άμυνα... Να παρακαλούν μόνο μην και πέσει (ο μη γένοιτο!) καμιά βίδα από τα τόξα του Ολυμπιακού στεγαστρού στην κεφαλή μας.

Γιατί τότε θα γυρίσει η... βίδα και η εναντίον τους λαϊκή... τοξοβολία θα αναδειχθεί σε πανελλήνιο «άθλημα» δίχως έλεος! Κατά τα λοιπά, καλα-τράβα Έλληνα φορολογούμενη και πλήρωνε...

Δική σας, ΝΙΝΑ

Τσουνάμι στο ΠΑΣΟΚ

Τσουνάμι στο ΠΑΣΟΚ! Το βιβλίο του Κώστα Σημίτη αναβίωσε ξανά τις μάχες χαρακωμάτων μεταξύ εκσυγχρονιστών και προεδρικών. Μάχες που θα έχουν ανεξέλεγκτες καταστάσεις, αφού οι «εκσυγχρονιστές» κάνουν λόγο για ρεβάνς και τους προεδρικούς να ζητούν από τον Γιώργο Παπανδρέου να πάρει κεφάλια, να καθαρίσει το «παλιό στοιχείο», να βάλει τέλος στις φιλοδοξίες κάποιων. Πάντως, όλα αυτά μπορούν να αποφευχθούν, εφόσον «γεννηθεί» τρίτος πόλος...

Του ΣΠΥΡΟΥ ΝΑΝΝΟΥ

Αναταραχή στους κόλπους του Κινήματος από το βιβλίο του Κ. Σημίτη, που ξανάφερε στο προσκήνιο τις μάχες εκσυγχρονιστών - προεδρικών

Η παρουσίαση του βιβλίου του πρώην πρωθυπουργού έφερε τρικυμία στο ΠΑΣΟΚ. Βεβαίως, κάποια στιγμή αυτό θα γινόταν, όπως έλεγαν πολιτικοί αναλυτές.

Ακόμη και στη Χαριλάου Τρικούπη ήξεραν ότι ο Κώστας Σημίτης θα προσπαθούσε να «ταράξει τα νερά» του Κινήματος, αλλά δεν περίμεναν τόσο γρήγορα. Ακόμη και συνεργάτες του πρώην πρωθυπουργού, βουλευτές που ανήκουν στο περιβάλλον του, χαρακτήριζαν λανθασμένη την κίνησή του από θέμα χρόνου.

Ο Κώστας Σημίτης

Πάντως, η παρουσίαση γέμισε αισιοδοξία τους «κομμένους» από τον Γιώργο Παπανδρέου, αφού πήραν θάρρος και δήλωναν μετά την παρουσίαση πως ο αρχηγός της αξιωματικής αντιπολίτευσης θα πρέπει να γνωρίζει ότι δεν είναι ο μόνος του και θα πρέπει τώρα να αναθεωρήσει πολλές απόψεις του, γιατί, όπως υπογράμμιζαν, θα... ελέγχεται από τον πρώην πρωθυπουργό!

Μάλιστα, πολλοί έλεγαν ανοικτά πως ο Κώστας Σημίτης με το βιβλίο του επιστρέφει στην ενεργό δράση και ο χρόνος θα δείξει τι πρόκειται να κάνει... **Ο ίδιος πάντως με την ομιλία του στην παρουσίαση του βιβλίου του αλλά και με τις δηλώσεις του την ίδια ημέρα όπως και την επόμενη έδειξε πως δεν πρόκειται να σωπάσει, ότι θα μιλάει, ακόμη και αν υπάρχουν αντιδράσεις.**

Αντιδράσεις

«Χαίρομαι που υπήρξαν αντιδράσεις», είπε στην παρουσίαση στο Μουσείο Μπενάκη, δείχνοντας έτσι ότι αδιαφορεί αν ο Γιώργος Παπανδρέου θα έχει διαφορετική άποψη. Σύμφωνα με συνεργάτες του, ο πρώην πρωθυπουργός δεν πρόκειται ούτε λεπτό να σταματήσει να θυμίζει στον πρόεδρο του ΠΑΣΟΚ το παρελθόν, δεν πρόκειται επίσης να τον αφήσει να δρα ανεξέλεγκτα τοποθετώντας σε καίριες θέσεις ανθρώπους που ανήκουν στο πλευρό του αρχηγού της αξιωματικής αντιπολίτευσης.

Θέλει με λίγα λόγια ο Κώστας Σημίτης να φτιάξει «μηχανισμό» μέσα στο ΠΑΣΟΚ, «μηχανισμό» που θα ελέγχει πράγματα και καταστάσεις, «μηχανισμό» όπου θα συμμετέχουν όσοι πρωταγωνίστησαν επί κυβερνήσεών του, όσοι δηλαδή του στάθηκαν μέχρι και την τελευταία στιγμή πριν πηδήξει πρώτος από το καράβι και αφήσει τον Γιώργο Παπανδρέου να αναλάβει τις τύχες του. Και γνωρίζουμε όλοι ότι βυθίστηκε αυτό το κα-

ράβι στις εκλογές της 7ης Μαρτίου του 2004...

Ο Γιώργος Παπανδρέου

Και από τους εκσυγχρονιστές, στους προεδρικούς και τον Γιώργο Παπανδρέου.

Κατ' αρχήν, ο αρχηγός της αξιωματικής αντιπολίτευσης είναι αμφίβολο αν έχει διαβάσει έως σήμερα το βιβλίο του Κώστα Σημίτη. Όταν ξεκίνησε η συζήτηση για το συγκεκριμένο βιβλίο, όταν δημοσιεύθηκαν ορισμένα αποσπάσματα, ο πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ ήταν έντονα ενοχλημένος. Συνεργάτες του τού είπαν από την πρώτη στιγμή να δώσει ένα ηχηρό μήνυμα στον Κώστα Σημίτη, να δείξει την ενόχλησή του και να μην πάει στην παρουσίαση.

Ωστόσο, αυτό δεν γινόταν, καθώς, σύμφωνα με τον Γιώργο Παπανδρέου, είχε δώσει την υπόσχεσή του στον πρώην πρωθυπουργό και δεν ήθελε να την αθετήσει. Βεβαίως, σημαντικό ρόλο στην απόφασή του έπαιξαν και τα ΜΜΕ, αφού μια ενδεχόμενη απουσία του θα μπορούσε να δημιουργήσει ανεξέλεγκτες καταστάσεις. Έτσι λοιπόν, αποφάσισε να πάει, γνωρίζοντας ωστόσο πως η παρουσίαση θα ήταν πολιτική ομιλία, ομιλία που θα είχε πολλές αναφορές στο παρελθόν και ήταν έτοιμος να απαντήσει. Και αυτό φάνηκε περίτρανα, όταν αποχωρώντας ακριβώς μετά την παρουσίαση είπε πως δεν ασχολείται με το παρελθόν αλλά με το μέλλον, γι' αυτό τον εξέλεξαν.

Συνεργάτες του πάντως όλες αυτές τις ημέρες ζήτησαν από τον Γιώργο Παπανδρέου να «καθαρίσει» το τοπίο τώρα από τους παλιούς. **Να προχωρήσει σε αναγκαίες αλλαγές, γιατί, διαφορετικά, θα έχει πολλά προβλήματα.** Το τι θα πράξει είναι άγνωστο, αν και σύμφωνα με πληροφορίες είναι αποφασισμένος να κρατήσει σκληρή στάση σε όσους αντιδρούν...